

NGUYỆN ƯỚC SAU CÙNG CỦA BÀ MẸ CÔNG GIÁO

... Một ngày mùa hạ tháng 8 năm 1996, bà Blanca Esthela Enriquez - mẹ của 8 đứa con - được đưa vào nhà thương Laredo ở Texas, Hoa Kỳ. Bà bị đau dữ dội nơi ruột. Sau nhiều ngày khám và thử nghiệm, các bác sĩ dè dặt báo cho bà biết bà chỉ sống được vài tháng mà thôi! Người thiếu phụ 36 tuổi không mấy may ngạc nhiên. Đây không phải lần đầu bà đối diện với thử thách.

Ngoại kiều không giấy cư trú trong một thành phố Hoa Kỳ gần biên giới Mêhicô, bà Blanca không biết nói một câu tiếng Mỹ. Nhưng bà cố gắng tối đa để dưỡng dục 8 đứa con nên người. Ông chồng thứ nhất chia sẻ mái ấm gia đình với bà một thời gian, rồi ông bỏ bà ra đi. Người đàn ông thứ hai, rồi người đàn ông thứ ba đến với bà, cũng lần lượt bỏ bà ra đi.

Bất lực trước chứng bệnh ung thư ở giai đoạn chót, các bác sĩ cho bà về nhà chờ chết. Bị hành hạ bởi các cơn đau liên hồi, nhưng bà Blanca vẫn còn chút tàn lực để cầu nguyện:

- Lạy Chúa, xin cho các con con được lớn lên trong cùng mái ấm gia đình!

Khi tin bà Blanca sắp chết lan nhanh trong cộng đoàn người Mỹ gốc Mê-tây-cơ, nhiều cặp vợ chồng không con, tình nguyện nhận nuôi một hay hai đứa. Nhưng bà Blanca cương quyết từ chối. Bao lâu còn sống, bà không muốn các con bà bị phân tán trong các gia đình nhận nuôi. Thế nhưng, vấn đề nan giải đặt ra:

- Trong một thành phố Laredo đầy dẫy công nhân thợ thuyền như thế này, đâu có nhà nào rộng đủ để tiếp nhận cùng một lúc đến 8 đứa con nuôi???

Hạ qua rồi thu đến, các bác sĩ kinh ngạc khi thấy bà Blanca vẫn còn sống. Bà Blanca như "mặc cả" với tử thần, bao lâu bà chưa tìm được một gia đình quảng đại nhận nuôi cả 8 đứa con, để các con của bà được may mắn cùng lớn lên bên nhau! Chẳng bao lâu nữa, lại đến lễ Giáng Sinh, và bà Blanca vẫn như còn bám chặt vào cuộc sống.

Và cơ may xảy ra. Ông David Teran - một người giao hàng - khi đến thành phố Laredo đã nghe kể lại câu chuyện đau thương của bà Blanca. Ông động lòng trắc ẩn, hăng hái ghi tên mình vào sổ các ân nhân góp công cúng của trợ giúp gia đình bà Blanca. Chưa hết, ông đem câu chuyện kể cho thân mẫu nghe và mong muốn hiền mẫu cũng phụ vào một tay. Vốn đầy lòng thương người, bà Margaret Teran sẵn sàng

tiếp tay với con trai. Và chính nhờ trung gian của bà mà ông bà Rose Sisti và Alan Malavolti được nghe giới thiệu về hoàn cảnh đáng thương của 8 đứa con bà Blanca.

Ông bà Malavolti sống tại Rockford, trung tâm kỹ nghệ cách Chicago 130 cây số về hướng Tây. Hai vợ chồng đã có 4 con, 3 trai một gái. Cả hai là tín hữu Công Giáo đạo đức với Đức Tin kiên vững và lòng bác ái bao la. Riêng bà Rose, bà xuất thân từ một gia đình Công Giáo đông con và quảng đại. Lúc lập gia đình, bà Rose cũng mong ước có thật nhiều con cái. Vì thế, khi nghe hoàn cảnh đáng thương của bà Blanca, lo lắng cho đàn con mồ côi 8 đứa, bà Rose nghĩ ngay đến chuyện nhận nuôi cả 8 đứa, không chần chừ do dự, không so đo tính toán. Bà Rose thường thổ lộ với bạn bè:

- Một ngôi nhà vắng bóng trẻ thơ là một ngôi nhà trống trải, buồn tẻ!

Ngày 3-1-1997, bà Blanca Enriquez lại bị khẩn cấp đưa vào nhà thương. Vài ngày sau, ông bà Malavolti cũng được dẫn đến nhà thương để chính thức nhận lời tuyên thệ với chữ ký của bà Blanca, bằng lòng giao trọn 8 đứa con cho ông bà Malavolti dưỡng dục. Với chút tàn lực, bà Blanca chỉ đặt câu hỏi duy nhất:

- Ông bà có sẵn lòng yêu thương các con của tôi không? Chúng là tài sản duy nhất mà cuộc đời này cống hiến cho tôi. Chúng là tất cả đối với tôi!

Ông bà Malavolti cùng nắm chặt lấy tay bà Blanca. Rồi bà Rose nói:

- Các con bà thật quý hóa trước mắt chúng tôi, y như chúng quý hóa trước THIÊN CHÚA vậy! Chúng tôi sẽ yêu thương chúng. Bà an tâm.

Bà Blanca chậm rãi nói: - Xin đưa giấy tờ cho tôi.

Xong, bà Blanca từ từ ký tờ tuyên thệ chuyển giao 8 đứa con cho ông bà Rose và Alan Malavolti nhận nuôi. Mọi người có mặt trong phòng bệnh, kể cả vị chưởng khế và hai nữ y tá, đều không cầm được nước mắt.

Gần hai tháng sau, ngày 12-2-1997, bà Blanca Esthela Enriquez êm ái ra đi trong giấc ngủ. Trước đó, bà cảm thấy an lòng vì THIÊN CHÚA đã lắng nghe lời bà khẩn cầu:

- Lạy Chúa, xin cho các con con được lớn lên trong một mái ấm gia đình!

... "Từ vực thẳm, con kêu lên Ngài, lạy Chúa, muôn lạy Chúa, xin Ngài nghe tiếng con. Dám xin Ngài lắng tai để ý nghe lời con tha thiết nguyện cầu. Ôi lạy Chúa, nếu như Ngài chấp tội, nào có ai đứng vững được chẳng? Nhưng Chúa vẫn rộng lòng tha thứ để chúng con biết kính sợ Ngài. Mong đợi Chúa, con hết lòng mong đợi, cậy trông ở lời Ngài. Hồn con trông chờ Chúa, hơn lính canh mong đợi hừng đông. Hơn lính canh mong đợi hừng đông, trông cậy Chúa đi, Israel hỡi, bởi Chúa luôn từ ái một niềm, ơn cứu chuộc nơi Ngài chan chứa. Chính Ngài sẽ cứu chuộc Israel cho thoát khỏi tội khiên muôn vàn" (Thánh Vịnh 130).

("Reader's Digest Sélection", Avril/1999, trang 152-182)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt